

۶-۳-۳

ضمیمه نوجوان

شماره ۷۴ ■ ۲۹ مهر ۱۴۰۰

نوجوان
جوان

زهرا عزیزی

مصاحبه مردمی

امیرحسین
علی نیافر

۳

هیجانی بودن بازیشان متفاوت است. گاهی دانش آموزان حتی در مدارس شان اجازه پاسخ به هیجانات و تخلیه انرژی نوجوانی شان را به صورت درست هم ندارند. گاهی حتی گل کوچیک با صدای خندیدن بلند را از مادر بی می کنند و حالا که دو سال از شیوع کرونا می گذرد آیا حواسمان به این حجم از بی تحرکی دانش آموزها هست؟ هرچند از گوشه و کنار شهرهای مختلف ایران بعضا اخباری به گوش می رسد از معلمان ورزش خودجوش که با تمام سختی ها به صورت آنلاین هم در تلاش بودند بچه ها حداقل هفته ای یک ساعت به نمش های اصولی بپردازند اما آنگاه کلانی هم برای این موضوع وجود دارد؟ (رجوع شود به صحبت با مسؤل)

ورزش! امری تا کید شده در تمام ادیان مخصوصا دین مبین اسلام است. برای داشتن دانش آموزانی پرنشاط و سالم چه براساس دستورات دینی و چه براساس تحقیقات علمی آموزش و پرورش باید به فکر تغییر جدی در روند تربیت بدنی نوجوان ها باشد. ما از همان زنگ های یکی در میان ورزش با لوازم حداقلی خاطراتی پر از صدای بلند شادی و خنده داریم؛ خاطراتی که محال است یادمان برود و حالا به دلیل کرونا جزو رویای دور محسوب می شود و بیشتر از هر چیز دیگر منتظریم با حضوری شدن مدارس باز هم بتوانیم این خودگی را با کمک ورزش از خودمان دور کنیم.

وارد کشور شده، این ورزش نیز تعطیل شده. همچنین در کنار ورزش شنا، حرفه های دیگری به صورت جدی با بچه ها کار می شد.

حالا چی؟

حالا که کرونا آمده، مدرسه چه برنامه ای برای ورزش دارد؟ فاطمه و مهدی هردو به این نکته اشاره کردند که مدرسه شان هیچ برنامه ای برای ورزش در مدت شیوع کرونا نداشته اما باز هم آقای سلطانی از شرایط خاص مدرسه شان می گوید: از زمانی که کرونا وارد کشور شد، طبیعتا از این مسأله مانند سراسر کشور ما نیز ضررهای بسیاری کردیم و از کلاس های حضوری به کلاس های مجازی تغییر حالت دادیم، مربی های مادر فضای مجازی و به صورت آنلاین با بچه ها ورزش بدنسازی و فیتنس کار می کردند.

چه کار کنیم؟

بچه ها برای آینده ورزش در مدارس پیشنهادهایی داشتند. به نظر فاطمه: کاش یک ذره ورزش و این زنگ را جدی بگیرند! کاش به کسانی که خارج از مدرسه به صورت حرفه ای ورزش می کنند راحت تر بگیرند. کاش حتی اگر شده بچه ها در نمازخانه تمرینات کششی انجام بدهند و حداقل یک ساعت ورزش جدی برای هر کلاس در هفته اختصاص داده بشود. مهدی هم از آرزویش گفت که بعد از ساعت های زیاد درس خواندن و یک جانشستن دلم می خواهد بتوانم با دوستانم والیبال بازی کنم تا انرژی بسوزانم و خستگی فکری از من دور بشود. مهدی معتقد بود باید حتما مدرسی که حیاط ندارند، دانش آموزان را به باشگاه ببرند.

آقای سلطانی هم گفتند: پیشنهاد من برای مدرسی که امکانات خوب ورزشی ندارند این است که با مجموعه های ورزشی دیگری ارتباط شکل دهند، شاید مسؤلیت های فراوانی را در پی داشته باشد اما اگر می خواهیم مانند قدیم کلاس و زنگ های ورزش قوی داشته باشیم، باید این کارها شکل بگیرد. به یاد دارم در زمان های قدیم، مدارس، یک مجموعه ای برای ورود دانش آموزان به تیم های باشگاهی و ملی بودند. اگر همه اینها تجمیع و حل شود، می توانیم به راحتی از این مشکلات عبور کنیم و کاش سالن های خالی که تا ظهور بعد از ظهر فعالیتی ندارند را اختیار آموزش و پرورش قرار داده می شد تا برای مدارس امکانات ورزشی فراهم شود و به نظر من باید مدرسی که به تازگی ساخته می شوند از لحاظ تجهیزات ورزشی مجهز باشند.

در آخر ما نوجوانه ای ها امیدواریم تمام مدارس ایران همانند مدرسه آقای سلطانی، ورزش و زنگ ورزش برایشان دغدغه باشد و امیدواریم آموزش و پرورش در این مسیر به صورت جدی تر بر مدارس نظارت کند.

درباره وضعیت ورزش دانش آموزان در ایام کرونا

محاله یادم بره!

خانومم بدو! زنگ ورزش تنها زمانی در مدرسه بود که برعکس همیشه که می گفتند بهمان ندو، باید می دویدیم هرچند دراز نشست و بارفیکس کابوس شب های امتحان ورزش بود اما اگر شانس می آوردیم و مدرسه حیاط بزرگی داشت، می توانستیم وسطی، والیبال و گل کوچیک بازی کنیم. تا این که کرونا آمد و اولین تأثیرش گریبان زنگ ورزش را گرفت و تعطیلش کرد. حالا این روزها حتی همان یک ذره تحرک زنگ های تفریح را هم نداریم و اغلب روی تخت یا پشت میز با یک گوشی یا لپ تاپ سر کلاس ها شرکت می کنیم. دلمان برای همان زنگ های ورزش تق و لوق هم تنگ شده و این کسالت ناشی از بی تحرکی، رمق همت مان را گرفته است.

ورزش! چالش برانگیزترین زنگ مدرسه. زنگی که براساس تحقیقات جهانی اگر جدی گرفته شود، می تواند تأثیر مستقیمی روی یادگیری نوجوان ها داشته و باعث افزایش اعتماد به نفس و نشاط آنها باشد اما چه شده که در اولویت بندی های اکثر مدارس این زنگ مهم غالبا قربانی درس های دیگر می شود و در کمتر مدرسه ای می توان معلم ورزشی پیدا کرد که از تغییرات ناگهانی مثل بدی آب و هوا و عقب ماندن بچه ها در درس ریاضی که سبب تعطیلی زنگ ورزش می شود، گلایه نکنند. بماند که بعد از شیوع کرونا زنگ ورزش در اولویت های آخر اغلب مدارس بود.

ورزش! زنگ مورد علاقه دانش آموزها به خصوص پسران بازیگوش پرانرژی. زنگی که نوجوان ها می توانند در مدرسه کنار یکدیگر به بازی های گروهی بپردازند و حسایی خوش بگذرانند اما بسته به بزرگ و کوچکی حیاط، همسایه های بغلی و جلویی و پیرمرد های سرکوه چه اجازه سروصدا و

اندر احوالات زنگ های ورزش

باکی؟

چون نوجوانه برای خود شماسه، باز هم سراغ نوجوان ها و دست اندرکاران مدرسه رفتیم تا بحث مدرسه ورزش و کرونا را از دیدگاه های مختلف بررسی کنیم. اول از همه با فاطمه، نوجوان ۱۸ ساله صحبت کردیم که به صورت تخصصی تکواندو کار است و کمربند مشکی دان ۳ دارد و در یک مدرسه عادی درس می خواند. بعد هم سری زدید به مهدی، دانش آموز ۱۶ ساله که در یکی از مدارس سختگیر درس می خواند و وقتی برای ورزش ندارد، در کنار نوجوان ها سراغ داوود سلطانی، مربی سابق تیم ملی و اترپولی بزرگسالان و مدیر ورزش یکی از مجموعه مدارس غیردولتی تهران رفتیم تا از او در مورد ورزش در مدرسه بپرسیم.

چه خبر؟

فاطمه می گوید: یاد می آید که در دوران دبستان در نمازخانه یا حیاط مدرسه ورزش می کردیم و حتی بیشتر می توانم اسمش را نمرش کردن بگذارم یا این که با توپ های بی کیفیت بازی می کردیم اما در دوران راهنمایی یا دبیرستان گاهی به باشگاه می رفتیم و با این که خود مدرسه امکانات رفاهی ورزشی خوبی داشت اما می توانم بگویم زنگ های ورزش آنچنان جذاب نبودند و حتی زیاد هم ورزش نمی کردیم و اغلب با هم صحبت می کردیم، متأسفانه آن قدر خود مدرسه زنگ های ورزش را جدی نمی گرفت که ما هم آن را جدی بگیریم. مهدی هم در جواب سؤال این که زنگ ورزش در مدرسه شما چه خبر است؟ برای ما گفت: از وقتی وارد دوره دوم دبیرستان شدم مدارس به صورت مجازی بودند و ما به سختی وقت می کردیم درس های دیگرمان را تمام کنیم، اصلا زنگی یا ساعتی برای ورزش نداشتیم. قبل از آن هم مدرسه ای که بودم خیلی اهمیتی به زنگ ورزش نمی داد. زنگ های تفریح هم آن قدر کوتاه بود که کاری نمی توانستیم بکنیم.

اما آقای سلطانی از شرایط متفاوت مدرسه شان تعریف و حسایی کردند. گفتند: به رغم چیزی که در آموزش و پرورش ما متأسفانه نداده شده در مجموعه ما ورزش از همان مقطع پیش دبستان و دوران دبستان از اهمیت ویژه ای برخوردار است و در برنامه اش دو یا سه جلسه به مدت دو ساعت در هفته کلاس ورزش قرار داده شده؛ این ورزش ها شامل ژیمناستیک و دوومیدانی و برخی بازی های ورزشی که بچه ها را برای مقاطع بالاتر آماده می کند، است. در زمان قبل از کرونا در فصل تابستان برای این بچه ها آموزش شنا قرار داده بودیم آن هم در استخری مجزا و جدا به مدت سه یا چهار روز در هفته زیر نظر مربیان با سابقه شنا که متأسفانه از مدتی که کرونا

سند کمیاتی و برگ سبز خودرو سواری پژو پارس مدل ۱۳۹۰ به رنگ سفید روغنی شماره انتظامی ایران ۶۷-۹۲۳-۸۶ شماره موتور 12490165994 شماره شاسی NAAN01CA0BK112335 به نام داود نصیری مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

مجوز حمل سلاح شکاری ۵ تیر نیمه اتوماتیک کالیبر ۱۲ به شماره سلاح ۶۰۲۱۸۷۰۳ به نام سید مرتضی حسینی فرزند سید مصطفی به شماره ملی ۰۰۴۳۸۰۸۰۱۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مجوز حمل سلاح شکاری ۵ تیر گلنگدنی کالیبر ۲۷۰ به شماره سلاح ۶۶۸-۴۱۰۲۲۳ به نام سید مرتضی حسینی فرزند سید مصطفی به شماره ملی ۰۰۴۳۸۰۸۰۱۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مجوز حمل سلاح شکاری تک تیر گلنگدنی کالیبر ۲۲ به شماره سلاح ۱۳۸۳۶۸ به نام سید مرتضی حسینی فرزند سید مصطفی به شماره ملی ۰۰۴۳۸۰۸۰۱۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.